

Cant. 6/8.

ha chí nhân thương loài nhân thế, ẩn trong hình
bánh nhỏ nhen, cho chúng ta nuôi hồn nuôi xác, để
muôn đời sống lâu.

1. Người là Chúa cả trên trời, dư quyền cao chúc
sang, cầm quyền phép cả muôn loài, dư thừa muôn
phúc ơn. Cha chí nhân. 2. Vì loài khốn chẳng vùng
lời. Răn đừng ăn trái cây: Rồi thì Chúa cả
uy quyền, không còn ban các ơn. Cha chí nhân.

3. Thì Người xuống ở gian trần sinh làm Ngôi thứ
Hai. Đành lòng cứu cả muôn loài. Ăn mày ơn
Chúa ban. Cha chí nhân. 4. Thì Người quyết đổi
ngai vàng Sinh năm hang Bê-lem. Vào mùa tuyết
phủ đông hàn. Đang giờ đêm tối tăm. Cha
chí nhân. 5. Thật là khốn khổ trăm đàng. Đêm năm hang
rét run. Nghèo cùng túng cả trăm bề. Không hề ai
biết cho. Cha chí nhân. 6. Rày hẳng khốn chẳng khi
đừng. Sang thì ba mươi ba. Đành lòng chết khổ
vô cùng cho đoàn chiên sống lâu. Cha chí nhân.

7. Ngày Người sắp bỏ gian trần. Lên toà cao chí
sang. Thì người phó cả thân mình Cho đoàn chiên
rất an. Cha chí nhân. 8. Người cầm bánh để trên
bàn. Đâng cầu xin Chúa Cha. Rồi Người mới bẻ
chia phần. Tông đồ ai nấy ăn. Cha chí nhân.

9. Và Người phán bảo Tông đồ. Đây là chũng Máu
Tao. Bây hãy uống của châu này. Sau làm cho
nhớ Tao. Cha chí nhân.